

- (a) Ali lahko država članica diskrecijsko pravico, ki ji je dana, da prizna organizacijo kot organizacijo socialnega pomena, izvršuje tako, da čeprav prizna osebe, ki opravljajo svoje storitve za nosilce zavarovanja za primer potrebe po pomoči in postrežbi, ne prizna pa tudi delavcev na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom, ki opravljajo svoje storitve neposredno za osebe, ki potrebujejo pomoč in postrežbo?
- (b) Če je treba delavce na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom priznati kot socialno organizacijo: ali priznanje agencije za zagotavljanje začasnega dela, ki delavce na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom izposoja priznanim organizacijam za nego in oskrbo (organizacije prejemnice), izhaja iz priznanja izposojanega osebja?
2. Razlaga člena 134(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost:

Ali je posredovanje delavcev na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom kot transakcija, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom, nujno potrebno za opravljanje storitev nege organizaciji prejemnici (podjetju, ki si izposoja delavce), če organizacija prejemnica ne more poslovati brez osebja?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Pritožba, ki so jo Duravit AG in drugi vložili 25. novembra 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. septembra 2013 v zadevi T-364/10, Duravit AG in drugi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnice: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (zastopniki: Dr. U. Soltész, LL. M. in C. von Köckritz, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

1. sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. septembra 2013 v zadevi T-364/10 razveljavi v delu, v katerem je bila tožba pritožnic zavrtnjena;
2. člene 1(1), 2 in 3 Sklepa Evropske komisije C(2010) 4185 final z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39092 – Kopalniška oprema na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU v celoti razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo na pritožnice;
3. podredno (k drugemu predlogu) odpravi ali bistveno zmanjša globe, naložene pritožnicam z zgoraj navedenim sklepom;
4. še bolj podredno (k drugemu in tretjemu predlogu) zadevo vrne Splošnemu sodišču, da bo o njej ponovno razsodilo v skladu s pravno presojo v sodbi Sodišča;
5. vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so pritožnicam nastali v postopku pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice navajajo skupaj šest pritožbenih razlogov.

Prvič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 31 Uredbe št. 1/2003, domnevo nedolžnosti in pravico do poštenega sojenja (člena 47 in 48(1) v povezavi s členom 52(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in člen 6(1) in (2) EKČP) s tem, da je zavrnilo izvedbo neomejenega sodnega nadzora, čeprav je bil ta izrecno zahtevan, izhajalo iz domneve, da so dejanske in pravne ugotovitve Komisije pravilne, in da ni dovolj uporabilo svoje diskrecijske pravice pri določitvi glob.

Drugič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 263 PDEU, pravico pritožnic do učinkovitega pravnega sredstva (člen 47(1) Listine) in načelo enakosti orožij s tem, da ni opravilo zadostnega nadzora zakonitosti in da je prekoračilo njegove meje v škodo pritožnic.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi večkrat, očitno in na način, ki vpliva na odločitev v sporu, izkrivilo vsebino spisa, zaradi česar naj bi napačno uporabilo pravo in kršilo priznana načela dokaznega postopka.

Četrtrič, Splošno sodišče naj bi kršilo postopek in člen 48(2) Poslovnika, pravico pritožnic do obrambe in njihovo pravico do poštenega sojenja ter načelo enakosti orožij s tem, da je prepozno predložene dokaze, ki jih ni bilo mogoče več uporabiti, in prepozno naveden razlog Komisije uporabilo v škodo pritožnic ter pravno napačno zavrnilo vse dokazne predloge pritožnic z nezadostno utemeljitvijo.

Petič, Splošno sodišče naj bi člen 101 PDEU napačno uporabilo in kršilo svojo obveznost obrazložitve s tem, da je ugotovilo, da je Komisija pritožnicam pravilno očitala sodelovanje pri enotni kršitvi, ki obsega več proizvodov, in sicer armature, zaslone za prhanje in sanitarno keramiko.

Šestič, Splošno sodišče naj bi člen 101 PDEU napačno uporabilo s tem, da je uporabilo napačno merilo za presojo izmenjave informacij za namene člena 101(1) PDEU, domnevalo obveznost pritožnic, da se distancirajo od razprav med podjetji, ki niso njihovi konkurenti, in ocenilo domnevne „poskuse usklajevanja“ za posebne priložnosti v združenjih za več proizvodov kot dokončano kršitev člena 101 PDEU.

Pritožba, ki jo je ClientEarth vložil 26. novembra 2013 proti sodbi Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. septembra 2013 v zadevi ClientEarth proti Komisiji, T-111/11

(Zadeva C-612/13 P)

(2014/C 71/08)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: ClientEarth (zastopnik: P. Kirch, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2013 v zadevi T-111/11;

— Komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge:

1. S prvim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je zmotno razlagalo pojma „preiskava“ in „oslabilo varstvo [...] namena [...] preiskav“, kot je določeno v členu 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker je kategorično navedlo, da „so zadevne študije del preiskave, ki jo opravlja Komisija v smislu člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001“.

V okviru prvega dela tega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče napačno razlagalo pojem „preiskava“.

Drugi del pritožbenega razloga: tudi če upoštevamo, da je bila bila opravljena preiskava, je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo zaradi zmotne razlage pojma „oslabiti“. Splošno sodišče je pojem razkritja povežalo s pojmom oslabitve, ne da bi konkretno navedlo, kako bi razkritje oslabilo „namen“ preiskav.

2. Z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo zaradi kršitve člena 4(1), (2) in (4) Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, podpisane v Aarhusu na Danskem 25. junija 1998 in odobrene s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 ⁽²⁾.

Ta pritožbeni razlog vsebuje pet trditev. Prvič, Splošno sodišče je preveč restriktivno uporabilo svojo dolžnost razlage člena 4(4)(c) Aarhuške konvencije. Drugič, Splošno sodišče je napačno uporabilo zadevno merilo glede na Aarhuško konvencijo. Tretjič, Splošno sodišče ni izpolnilo obveznosti razlage Aarhuške konvencije v skladu z običajnim mednarodnim pravom. Četrtrič, Splošno sodišče je nezakonito zavrnilo neposredno uporabo členov 4 in 4(4)(c) Aarhuške konvencije. Nazadnje, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je sprejelo odstopanje od uporabe Aarhuške konvencije na podlagi „posebnih značilnosti“ Evropske unije.

3. S tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo člen 6(1) Uredbe št. 1367/2006 ⁽³⁾ ter člen 4(2), *in fine*, in (3) Uredbe št. 1049/2001.